

Lo og firfindstyvende Møde.

Torsdagen den 16de Marts 1887 Kl. 1.

Sekretæren, C. Sørensen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understreven.

Formanden (Berg): Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Krigsministeren, hvad der af ham er foretaget i Anledning af de til Ministeren i Mødet i Torsdags henvisede Andragender. Skrivelsen tilstilles Finantsudvalget.

Ved Folkethingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Sauridsen) er modtaget et Andragende fra en Del Grundeiere og Vælgere i Sundbyerne paa Amager angaaende det forelagte Lovforslag om Beskatningen i Taarnby Kommune. Trykte Exemplarer af Andragendet ere omdelte. Andragendet tilstilles det eventuelle Udvalg i Sagen.

Ved Folkethingsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (Dusen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for Handelsforeningen i Fredericia om Flytning af Varehuset paa Fredericia Banegaard. Andragendet tilstilles Finantsudvalget.

Ved Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er modtaget et Andragende fra 1,343 Beboere i de paagældende Egne om Anlægget af en Jernbane fra Viborg til Herning. Andragendet tilstilles det eventuelle Udvalg om Løgtor-Hobro Banen. Et Exemplar af Andragendet henlægges i Bæseværelset.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden samt til at formindske den derved foranledigede Mød.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2541),

Der var ikke stillet noget Vædringsforslag. Lovforslaget som Helhed sættes under Forhandling.

Berntsen: Førind dette Lovforslag paany forlader Thinget, skal jeg tillade mig at knytte nogle faa ganske korte Bemærkninger til den mest omstridte Paragraf, nemlig § 7, der indeholder Bestemmelser om, at Statskassen skal tilskyde Midler til de saakaldte Fattigtasjer i Forhold til de Bidrag, der fra Kommunernes Side ydes til de nævnte Kasser. Det er mig i høi Grad ufatteligt, hvorfor Regjeringen og dens Venner her i Thinget fremdeles gjøre en saa ihærdig Modstand mod Lovforslaget med denue Bestemmelse, saa meget mere som det er en bekendt Sag, at ved de nys holdte Folkethingsvalg var der Ingen, der optraadte mere som Arbejdervenner end Regjeringens Parti. Fra den Side hørte man jo, at Regjeringens Parti var de rette og sande Arbejdervenner her i Landet. Jeg tror, at der er nogen Fare ved, naar de politiske Partier komme ind paa at ville overbyde hinanden som Arbejdervenner, særlig naar det kun bliver i Ord, og der ikke følger Handling bagester. Jeg tror, at det straffer sig tilslidt, og jeg beklager derfor, at det ser ud til, at der igjen ikke skal komme Noget ud af dette Lovforslag, som jeg tror er høit paatrængende og nødvendigt. Man har sagt, at det var et radikalt Skridt, man stod i Begreb med at gjøre; mig forekommer det at være et meget konservativt Skridt, og da den høitærede Finantsminister og Conseilspresident lader til at holde paa de konservative Principer, kan jeg ikke forstaa, at han modsætter sig den Bestemmelse, her er Tale om. Jeg mener nemlig, at man ikke godt kan være mere konservativ end ved at holde paa det Bestaaende og udvikle en allerede bestaaende Institution, her den frie Fattigtasse, som er hjemlet ved Lov af 8de Marts 1856, ved at sætte den i Stand til overhovedet at kunne gjøre den Nytte, som var Hensigten, den Gang denne Lov i sin Tid traadte i Kraft. Man klager jo fra alle Sider — og vist med Rette — over, at Fattigtasjens er ved at vove Kommunerne over Hovedet, og en af Hovedgrundene dertil forekommer mig at være den, at saa snart en Familie bliver trængende, henviser man den strax til offentlig Fattigtorsjorgelse, hvad der efter min Mening ikke blot er i høi Grad inhumant, men ogsaa uklogt, thi naar en Familie er kommen ind under offentlig Fattigtorsjorgelse, er det bekendt, at det kun er i de færreste Tilfælde, at den igjen arbejder sig ud deraf. Dertil kommer jo, at det i Reglen ikke blot